

931

USTAWA

z dnia 10 września 1999 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Kodeks karny skarbowy wchodzi w życie z dniem 17 października 1999 r.

Art. 2. Traci moc ustawa karna skarbową z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341, z 1994 r. Nr 43, poz. 160, Nr 126, poz. 615 i Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 132, poz. 621, Nr 137, poz. 640 i Nr 152, poz. 720, z 1997 r. Nr 71, poz. 449, Nr 79, poz. 485, Nr 102, poz. 643, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 108, poz. 682 i Nr 160, poz. 1063).

Art. 3. § 1. Uchyla się art. 20—25 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770).

§ 2. Uchyla się art. 19 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz. U. Nr 129, poz. 598, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 775).

§ 3. Uchyla się art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 9, poz. 75).

§ 4. Uchyla się art. 16 i 17 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. Nr 142, poz. 702, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118).

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 4. § 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 717):

1) w art. 52a w pkt 1 po wyrazie „przestępstwa” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym i przestępstwa skarbowego”,

2) w art. 57 w § 1 i w art. 105 w § 1 wyrazy „przestępstwo lub wykroczenie” zastępuje się wyrazami „przestępstwo, w tym i przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe”.

§ 2. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145, z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853) w art. 4 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyłączenie to nie obejmuje występowania w sprawach karnych w charakterze pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i powoda cywilnego, jeżeli są to instytucje państwowe lub społeczne albo przedsiębiorcy, oraz występowania w charakterze pełnomocnika interwenienta i podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.”

§ 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668):

- 1) w art. 14 po wyrazach „Kodeksu karnego” dodaje się przecinek i wyrazy „Kodeksu karnego skarbowego”,
- 2) w art. 30 w § 5 wyrazy „organu finansowego, określonego w ustawie karnej skarbowej” zastępuje się wyrazami „finansowego organu dochodzenia, określonego w Kodeksie karnym skarbowym”,
- 3) w art. 69 w § 1 i w art. 100 po wyrazie „karnego” skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „lub art. 5 § 2 Kodeksu karnego skarbowego”,
- 4) w art. 73 w § 1 po wyrazie „karnego” dodaje się wyrazy „lub art. 5 § 2 Kodeksu karnego skarbowego”,
- 5) w art. 99 w § 1 w pkt 2 wyrazy „ustawy karnej skarbowej o postępowaniu przed sądem” zastępuje się wyrazami „Kodeksu karnego skarbowego”.

§ 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125 oraz z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636 i Nr 75, poz. 853) po art. 16 dodaje się art. 16¹ w brzmieniu:

„Art. 16¹. § 1. Minister Sprawiedliwości może, w drodze rozporządzenia, tworzyć w siedzibie sądu rejonowego lub poza nią, a także znosić, wydziały lub wydziały zamiejscowe sądów rejonowych do rozpoznawania spraw:

- 1) o wykroczenia skarbowe,
- 2) o przestępstwa skarbowe zagrożone:
 - a) karą grzywny,
 - b) karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. W rozporządzeniu określa się obszar właściwości wydzielony z obszaru właściwości sądu rejonowego."

§ 5. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572) w art. 36 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) skarbowych, polegających na uszczupleniu należności publicznoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża”.

§ 6. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 i Nr 128, poz. 840 oraz z 1999 r. Nr 64, poz. 729):

1) art. 234 otrzymuje brzmienie:

„Art. 234. Kto, przed organem powołanym do ścigania lub orzekania w sprawach o przestępstwo, w tym i przestępstwo skarbowe, wykroczenie, wykroczenie skarbowe lub przewinienie dyscyplinarne, fałszywie oskarża inną osobę o popełnienie tych czynów zabronionych lub przewinienia dyscyplinarnego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”,

2) w art. 235 wyrazy „przestępstwo, wykroczenie” zastępuje się wyrazami „przestępstwo, w tym i przestępstwo skarbowe, wykroczenie, wykroczenie skarbowe”,

3) w art. 236 w § 1 wyrazy „przestępstwa, wykroczenia” zastępuje się wyrazami „przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego, wykroczenia, wykroczenia skarbowego”,

4) w art. 238 po wyrazie „przestępstwie” dodaje się przecinek i wyrazy „lub o przestępstwie skarbowym”,

5) w art. 239 w § 1 dwukrotnie po wyrazie „przestępstwa” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym i przestępstwa skarbowego”,

6) w art. 255 w § 1 po wyrazie „występku” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „lub przestępstwa skarbowego”,

7) w art. 258 w § 1 po wyrazie „przestępstw” dodaje się wyrazy „w tym i przestępstw skarbowych”,

8) w art. 259 po wyrazie „przestępstwa” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „w tym i przestępstwa skarbowego”,

9) w art. 314 po wyrazie „upoważnienie” skreśla się przecinek i wyrazy „uiszczenie opłaty skarbowej”.

§ 7. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555):

1) w art. 183 w § 1 wyrazy „przestępstwo lub wykroczenie” zastępuje się wyrazami „przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe”,

2) w art. 213 w § 2 po wyrazie „karnego” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „albo przestępstwo skarbowe w warunkach art. 37 § 1 pkt 4 Kodeksu karnego skarbowego”,

3) w art. 296 wyrazy „organów kontroli finansowej, jeżeli organy te ujawniły przestępstwo” zastępuje się wyrazami „finansowych organów dochodzenia, jeżeli organy te ujawniły przestępstwo, przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe”,

4) w art. 312 w pkt 1 wyrazy „kontroli finansowej” zastępuje się wyrazami „finansowym organom dochodzenia”,

5) w art. 323 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego prokurator, w razie istnienia podstaw określonych w art. 99 § 1, art. 100 Kodeksu karnego lub w art. 43 § 1 i 2 oraz art. 47 § 3 Kodeksu karnego skarbowego, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie, tytułem środka zabezpieczającego, przepadku przedmiotów.”,

6) w art. 332 w § 1 w pkt 3 skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „albo w art. 37 § 1 pkt 4 Kodeksu karnego skarbowego”,

7) w art. 340 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie istnienia podstaw określonych w art. 99 § 1 Kodeksu karnego lub w art. 43 § 2 Kodeksu karnego skarbowego, sąd, umarzając postępowanie lub rozpoznając wniosek prokuratora wymieniony w art. 323 § 3, orzeka przepadek przedmiotów.”,

8) w art. 414 w § 3 po wyrazie „karnego” dodaje się wyrazy „lub w art. 43 § 2 Kodeksu karnego skarbowego”,

9) w art. 481 wyrazy „wymieniony w art. 39 pkt 4 Kodeksu karnego” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”.

§ 8. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) w art. 1 w § 1 wyrazy „karnym skarbowym” zastępuje się wyrazami „w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe”.

§ 9. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886 i z 1999 r. Nr 49, poz. 483) w art. 28 w ust. 1 wyrazy „należności Skarbu Państwa w znacznej wartości” zastępuje się wyrazami „należności publicznoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,” a wyrazy „karnego skarbowego” zastępuje się wyrazami „postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe”.

§ 10. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. Nr 114, poz. 738 i Nr 160, poz. 1083) w art. 1 w ust. 1:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) skarbowych, polegających na uszczupleniu należności publicznoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,”

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określone w art. 67 i 70 ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930).”

§ 11. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063):

1) w art. 7 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Czynność dokonana bez spełnienia któregośkolwiek z tych warunków, w szczególności czynność dokonana na podstawie zezwolenia dewizowego, o którym podmiot wie, że zostało wykorzystane w sposób niezgodny z określonymi warunkami, uważa się za czynność dokonaną bez zezwolenia.”,

2) w art. 10 w ust. 1 po wyrazie „skarbowe” stawia się przecinek i dodaje się wyraz „przestępstwo”, a po wyrazie „majątkowej” stawia się kropkę, natomiast pozostałą część skreśla się,

- 3) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „karnym skarbowym” zastępuje się wyrazami „w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe”.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 5. § 1. Do czynów zabronionych popełnionych przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego stosuje się jego przepisy o przedawnieniu i zatarciu skazania, chyba że już upłynął termin przedawnienia określony w art. 44 § 1, 2, 5 i 6 oraz w art. 51 § 1 i 2 Kodeksu karnego skarbowego.

§ 2. W sprawach określonych w § 1, jeżeli postępowanie nie jest uregulowane innymi przepisami, orzeka na posiedzeniu sąd właściwy do wykonania kary lub środka karnego; na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 6. Przepisy Kodeksu karnego skarbowego stosuje się również do spraw wszczętych przed dniem wejścia jego w życie, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. 7. W sprawach o przestępstwa skarbowe orzeka sąd właściwy według Kodeksu karnego skarbowego, jeżeli na podstawie jego przepisów nastąpiło uchylenie dotychczasowej właściwości finansowego organu orzekającego, chyba że przed dniem wejścia w życie tego kodeksu organ ten wydał orzeczenie karne.

Art. 8. Sprawy o przestępstwa skarbowe, w których przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego rozpoczęto przewód sądowy, toczą się do końca postępowania sądowego w danej instancji według przepisów dotychczasowych; w razie odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo po wydaniu prawomocnego orzeczenia, postępowanie toczy się według nowych przepisów.

Art. 9. § 1. W sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w których przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego złożono żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, sąd rozpoznając to żądanie stosuje dotychczasowe przepisy.

§ 2. Jeżeli sąd uzna za niezbędne uchylenie orzeczenia finansowego organu orzekającego, przekazuje sprawę oskarżycielowi publicznemu w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego.

Art. 10. § 1. W sprawach o wykroczenia skarbowe, w których do dnia wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego nie wydano jeszcze rozstrzygnięcia w pierwszej instancji, stosuje się w dalszym postępowaniu nowe przepisy.

§ 2. W sprawach o wykroczenia skarbowe, w których przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego złożono odwołanie do finansowego organu orzekającego drugiej instancji, sąd rozpoznając to odwołanie traktuje je jako apelację w rozumieniu nowych przepisów.

§ 3. Nierozpoznane do dnia wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego wnioski o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawach o wykroczenia skarbowe rozpoznaje się stosując dotychczasowe przepisy.

Art. 11. Czynności procesowe, jak również czynności w zakresie postępowania wykonawczego i inne czynności wykonawcze dokonane przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 12. Przy wykonywaniu orzeczeń sądu lub rozstrzygnięć finansowego organu orzekającego lub finansowego organu dochodzenia, które uprawomocniły się przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego, stosuje się nowe przepisy.

Art. 13. § 1. W sprawach zakończonych prawomocnym rozstrzygnięciem, w których kara lub środek karny nie został wykonany:

- 1) karę pieniężną, karę grzywny i karę ograniczenia wolności wykonuje się według przepisów dotychczasowych,
- 2) do osób, którym wykonanie kary warunkowo zawieszono, lub do osób warunkowo zwolnionych oraz do osób odbywających karę pozbawienia wolności stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu karnego skarbowego,
- 3) łączny wymiar zastępczych kar pozbawienia wolności za wykroczenia skarbowe powyżej 30 dni ulega obniżeniu do 30 dni,
- 4) zastępczych kar pozbawienia wolności nie wykonuje się, jeżeli Kodeks karny skarbowy nie przewiduje ich zastosowania,
- 5) przypadku przedmiotów nie wykonuje się, jeżeli Kodeks karny skarbowy nie przewiduje możliwości jego zastosowania,
- 6) zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub pozbawienia praw publicznych nie wykonuje się, jeżeli Kodeks karny skarbowy nie przewiduje możliwości ich zastosowania,
- 7) zakazy prowadzenia określonej działalności gospodarczej, wykonywania określonego zawodu lub zajmowania określonego stanowiska oraz pozbawienie praw publicznych w wymiarze powyżej 5 lat ulegają obniżeniu do 5 lat.

§ 2. W sprawach określonych w § 1 orzeka na posiedzeniu sąd właściwy do wykonania kary lub środka karnego; na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 14. § 1. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w Kodeksie karnym skarbowym albo odsyłają ogólnie do przepisów ustawy, o której mowa w art. 2, stosuje się odpowiednie przepisy Kodeksu karnego skarbowego.

§ 2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w Kodeksie karnym skarbowym, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2, w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z przepisami Kodeksu karnego skarbowego.

Art. 15. W razie wątpliwości, czy stosować przepisy Kodeksu karnego skarbowego, czy przepisy dotychczasowe, stosuje się przepisy Kodeksu karnego skarbowego.

Art. 16. W zakresie przedsięwzięć wdrożeniowych związanych z organizowaniem nowych jednostek organizacyjnych sądów powszechnych właściwych w sprawach karnych skarbowych nie stosuje się w 1999 r. ograniczeń dotyczących przeniesień wydatków określonych w art. 96 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778).

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 17 października 1999 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*